

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3240/2017. (X. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes, dr. Sulyok Tamás, dr. Szívós Mária és dr. Varga Zs. András* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 1.G.40.057/2012/118. számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla Gf.II.30.106/2015/7. számú ítélete, valamint a Kúria Gfv.VII.30.183/2015/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A panaszos jogi személy (a továbbiakban: indítványozó zrt.) – jogi képviselője (Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda, dr. Bogdán Tibor, 1126 Budapest, Ugocsa u. 4/B.) útján – 2016. február 23-án az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben, illetve a 2016. szeptember 14-én az előadó alkotmánybíró felhívására általa benyújtott indítvány-kiegészítésben kérte a Debreceni Törvényszék 1.G.40.057/2012/118. számú elsőfokú ítélete, a Debreceni Ítéltábla Gf.II.30.106/2015/7. számú másodfokú jogerős ítélete, valamint a Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott Gfv.VII.30.183/2015/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az indítványozó zrt. a panasszal támadott ítéletek alapjául szolgáló rendes és rendkívüli eljárásban felperesként vett részt. Kereseti kérelmében az I. rendű alperest, a nemzetközi Négy Mancs Csoport egyik tagját, valamint II. rendű alperesként annak természetes személy megbízottját egyetemlegesen 54 042 500 Ft megfizetésére kérte kötelezni, kártérítés címén. Ezen összegből 26 541 000 Ft megfizetésére kérte kötelezni a III. rendű alperest, egy baromfi-vágóhídi tevékenységgel foglalkozó, debreceni székhelyű zártkörű részvénytársaságot, valamint 27 501 500 Ft megfizetésére a IV. rendű alperest, egy szintén baromfityénysztéssel- és feldolgozással foglalkozó, hajdúböszörményi székhelyű korlátolt felelősségű társaságot.
- [3] A felperes indítványozó baromfityénysztéssel foglalkozó gazdasági társaság. Korábban a felperes foglalkozott libatollfosztással és -értékesítéssel is, ezt azonban gazdasági kényszerből abba kellett hagynia, mivel a Négy Mancs 2009-ben kampányt kezdett az élőállatról való toleltávolítás mint állatkínzó tevékenység ellen.
- [4] Emiatt 2009-ben a III. rendű alperes felhagyott a tolszedéssel, 2009. szeptember 10-én pedig megállapodást kötött a Négy Manccsal, melyben vállalta, hogy a telepein beszünteti az élőállatról történő mindenféle toleltávolítást, az I. rendű alperesnek ellenőrzés céljából adatokat szolgáltat, valamint lehetővé teszi a Négy Mancs számára a követelmények tényleges betartásának bejelentés nélkül ellenőrzését. E követelmények továbbá nemcsak magukra a nevelt állatokra, de az ún. törzsállományra is vonatkoztak, azaz a nevelt állatok szülői állománya sem volt fosztható és tömhető. A megállapodás végül kiterjedt arra is, hogy az alperesi zrt. (a III. rendű alperes) csak olyan termelőktől vásárol tojást és napos baromfit, amelyek a Négy Manccsal kötött és a zrt. részére is igazolt megállapodás keretében maguk is vállalják, hogy e feltételeknek megfelelnek. A Négy Mancs 2010. június 21-én ugyanilyen tartalmú keretmegállapodást kötött a IV. rendű alperesi kft.-vel is. E szerződések miatt 2011 végén a panaszos a termékeit a korábbi felvásárlói (a III. és IV. rendű alperesek) számára már nem tudta értékesíteni, mivel a vágóhidak csak tépetlen törzsállományból származó árut voltak hajlandóak megvásárolni. Ezt követően a panaszos végül vállalta, hogy az élve tépést azonnali hatállyal befejezi, továbbá hogy e kötelezettségvállalás betartása érdekében a Négy Mancs a telepeit bármikor bejelentés nélkül ellenőrizheti. A Négy Mancs ennek alapján 2011. december 30-án e-mailben tájékoztatta az indítványozót, hogy nincs kifogása az ellen, hogy a III. rendű alperes részére árut szállítson. A panaszos felperes mint eladó és a III. rendű alperes mint vevő között 2012 februárjában szerződés jött létre lúdkeltető tojás adásvételéről, melyben a felek kikötötték azt, hogy az indítványozó gazdasági társaság a törzsállományán nem alkalmaz toleltávolítást, különben nemcsak ezért a szerződésszegésért tartozik felelősséggel, hanem az emiatt a III. rendű alperes által eset-

legesen értékesíteni nem tudott más termékei eladásának elmaradásából származó elmaradt haszonért is. 2013. februárjában az indítványozó eladóként a IV. rendű alperessel mint vevővel hasonló tartalmú szerződést kötött.

- [5] Az indítványozó felperes érvelése szerint a Négy Mancs és annak meghatalmazottja e tevékenységével jogellenes módon járt el, kényszerítve őt olyan szerződési feltételek vállalására a két felvásárlóval kötendő szerződésekben, mely szerződési feltételek következtében a tollfosztást és a fosztott toll eladását kénytelen volt beszüntetni. Emiatt úgy vélte, az I. és II. rendű felperesek eljárása az ekkor hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 339. § (1) bekezdésébe, 200. §-ába, 4. § (1) bekezdésébe és 5. §-ába, továbbá a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 2. és 5. §-ába ütközik. A III. és IV. rendű felperesek pedig szerinte jogellenes gazdasági kényszer alkalmaztak, amelyet az indítványozó a régi Ptk. 200. §-a, 318. §-a, 339. §-a és 344. § (1) bekezdése megsértéseként értékel.
- [6] 3. Az elsőfokú bíróság a felperes indítványozó keresetét 2014. november 20-án meghozott ítéletével elutasította. A bíróság szerint fenyegetés akkor állapítható meg, ha az ügyletkötéshez szükséges nyilatkozat egészben vagy részben a kilátásba helyezett személyi vagy vagyoni hátrány hatására keletkezett; ilyen fenyegetést azonban a felperes nem tudott bizonyítani. A bíróság szerint a Tpv. hatálya a Négy Mancsra – mivel az nem végez gazdasági tevékenységet – nem terjed ki; továbbá a többi felperesi hivatkozást is megalapozatlannak találta. A III. és a IV. rendű alperes, valamint a felperes megállapodása a tollszedésnek a felperes társaság lúd törzsállományára vonatkozó tilalmáról sem alapoz meg kártérítési felelősséget, mivel e magatartás nem a szerződés megszegését, hanem éppen annak betartását jelentette.
- [7] A felperes az elsőfokú ítélet ellen fellebbezett, elsődlegesen közbenső ítélet meghozatalát, másodsorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérve, ezt azonban a Debreceni Ítéltábla 2015. április 2-án meghozott jogerős ítéletével elutasította, mivel véleménye szerint az elsőfokú bíróság helyes ténybeli alapokon, jogszabálysértés nélkül utasította el az indítványozó keresetét. A szerződési szabadság Ptk.-ban megtalálható alapelvét értelmezve indokolásában leszögezte, hogy ez az elv a „magánjog pillére, amely a gazdasági forgalom szereplői között a szabad piaci verseny feltételei között érvényesül. [...] A jogalanyok jogilag védett (üzleti) érdekeinek is a védelmében a fél részéről az üzletpolitikai érdekeivel ellentétes szerződéskötés (módosítás) megtagadása nem valósíthat meg joggal való visszaélést [BH1997. 522., BH2000. 535.]” A Ptk. 339. §-a szerinti kárfelelősség tekintetében az ítéltábla azon a véleményen volt, hogy a felperesnek a III. és a IV. rendű alperesekkel kötött szerződéseiből eredő esetleges kára, illetve az I. és a II. rendű felperesek civil szervezeti, érdekvédő tevékenysége között ok-okozati összefüggés nincs, a III. és a IV. rendű alperesek esetében pedig a magatartás jogellenessége eleve hiányzik. A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és elsődlegesen közbenső ítélet meghozatalával a keresetével érvényesített jog fennállásának megállapítását, másodlagosan mindkét fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárására, új határozat hozatalára utasítását, a Kúria azonban a jogerős ítéletet az érdemi döntésre kihatóan nem találta jogszabálysértőnek.
- [8] 4. Az indítványozó, a per egykori felperese az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában a Debreceni Törvényszék 1.G.40.057/2012/118. számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla Gf.II.30.106/2015/7. számú ítélete, valamint a Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott Gfv.VII.30.183/2015/10. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól, melyeket ellentétesnek tart az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint 28. cikkével. Az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdését az indítványozó mint „a tisztességes gazdasági versenyhez való jog” sérelmét aposztrofálja, és abban látja megvalósulni, hogy a bíróságok a régi Ptk. és a Tpv. rendelkezései az M) cikk (2) bekezdésével ellentétesen, nevezetesen úgy értelmezték, hogy jogszerűnek fogadták el a felperes-indítványozó és a vele már korábban is szerződéses kapcsolatban álló alperesi zrt. és kft. felvásárlók közötti jogviszonyba való, a panaszos meghatározása szerint „önkéntes” alapítványi beavatkozást. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, vagyis a tulajdonhoz való jog sérelmével kapcsolatban az indítványozó annyit ír, hogy a korábbi két fő tevékenysége közül az egyiket, vagyis a tollszedést „az alperesek által alkalmazott gazdasági kényszerűségből kénytelen volt abbahagyni”. Az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét abban jelöli meg az indítvány, hogy „a Kúria a kúriai határozat meghozatala során az alperesek által tanúsított magatartások jogellenes-

ségét nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, ezért a kúriai határozat sérti az Alaptörvény 28. cikkét is”.

- [9] 5. Az Alkotmánybíróság tanácsa az alkotmányjogi panaszt befogadta.
- [10] A testület érdemi vitája során nyilvánvalóvá váltak az indítvány indokolási hiányosságai. Az Alaptörvény 28. cikke Alaptörvényben biztosított jogot nem tartalmaz, így arra alkotmányjogi panasz keretében hivatkozni nem lehet. Az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésének, XIII. cikkének, valamint XXVIII. cikkének sérelme vonatkozásában pedig sem az indítvány, sem az indítványkiegészítés nem tartalmaz olyan érvelést, mely alkotmányjogi-lag releváns lenne. Ennek alapján az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. október 3.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró különvéleménye

- [11] Nem értek egyet az alkotmányjogi panasz visszautasításával, mert álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak érdemben kellett volna vizsgálnia az indítványban foglaltakat az alábbiakban kifejtett indokok miatt.
- [12] Az Alkotmánybíróság a visszautasítás indokai körében rámutatott, hogy a befogadott alkotmányjogi panasz érdemi vitája során váltak nyilvánvalóvá az indokolás hiányosságai. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésének és XIII. cikkének sérelme vonatkozásában sem az indítvány, sem az indítványkiegészítés nem tartalmaz olyan érvelést, mely alkotmányjogilag releváns lenne. Az Alkotmánybíróságnak ezzel a megállapításával nem értek egyet.
- [13] 1. Az indítványozó alapjogi sérelmét lényegében azért állította, mert álláspontja szerint „nyilvánvaló gazdasági érdekének indokolatlan sérelmét okozták az alperesek a perbeli magatartásukkal”. Az indítványban foglaltak szerint az indítványozó „két fő gazdasági tevékenysége közül az egyiket, a minden évben stabilan tízmillió nagyságrendű árbevételű produkáló tollszedést az alperesek által alkalmazott gazdasági kényszerűségből kénytelen volt abbahagyni”. Az indítványozó ügyének alapjogi relevanciáját részben az Alaptörvény XIII. cikke alapján állította, és hivatkozott az Alkotmánybíróság ezzel összefüggő gyakorlatára.
- [14] Fontosnak tartom kiemelni, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejezetten hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) a *Vékony kontra Magyarország* [(65681/13), 2015. január 13.] ügyben meghozott ítéletére is. Ebben az EJEB megállapította, hogy a nyilvánvaló gazdasági érdek indokolatlan, aránytalan sérelme – amely annak következtében merült fel, hogy egy üzleti tevékenység folytatására vonatkozó hatósági engedély visszavonásra került – sértheti a tulajdonhoz való jogot.
- [15] Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasz fentiekben hivatkozott érvei alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel, és az Alkotmánybíróságnak érdemben kellett volna vizsgálnia, hogy a piaci viszonyok között fellépő gazdasági kényszerűség nyilvánvaló gazdasági érdek sérelme esetén összefüggésbe hozható-e az Alap-

törvény XIII. cikkével. Következésképpen, úgy gondolom, hogy az érdemi vizsgálat során az Alkotmánybíróságnak elsősorban abban kellett volna állást foglalni, hogy az indítványban hivatkozott jogsérelem alapjogi relevanciával bír-e azáltal, hogy a tulajdonhoz való jog alkotmányos tartalmával összefüggésbe hozható. Az érdemi vizsgálat során kellett volna értékelni azt is, hogy az indítványban hivatkozott EJEB esetjog mennyiben tekinthető irányadónak a konkrét ügygel összefüggésben.

- [16] 2. Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikkének sérelme mellett az M) cikk (2) bekezdésének sérelmét is állította. Ezzel összefüggésben, úgy gondolom, hogy szintén fennálltak az érdemi vizsgálat feltételei.
- [17] Az Alkotmánybíróság a 3192/2012. (VII. 26.) AB határozatban megerősítette azt a korábbi gyakorlatát, amely szerint „[a] piacgazdaság alapvető létformája a verseny. A piacgazdaságra alapozott társadalmi és gazdasági rend létfontosságú értéke a gazdasági verseny kibontakoztatása, védelme” (Indokolás [20]). Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy „[a] piacgazdaság, és így az Alaptörvény M) cikke által védett vállalkozás és verseny szabadsága működésének elengedhetetlen feltétele a szerződési szabadság, amely ennek következtében szintén élvezzi az Alaptörvény védelmét” (Indokolás [21]).
- [18] A jelen ügyben az indítványozó az Alaptörvény M) cikkével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a III. és IV. rendű alperessel fennálló szerződéses jogviszonyába – egyben egy huzamos ideje fennálló gazdasági kapcsolatába – önkényesen beavatkozott egy, a Kúria által is piaci szereplőnek minősített, az osztrák jog alatt bejegyzett állatvédő szervezet.
- [19] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény M) cikkébe foglalt azon rendelkezésből, amely szerint „Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit”, nem vezethető le alapvető jog {8/2014. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [64]}. Ebből következően e rendelkezésre önállóan alkotmányjogi panasz alapítani nem lehet. Ugyanakkor az adott ügyben az indítványozó az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésére nem önállóan, hanem az Alaptörvény XIII. cikkével összefüggésben hivatkozott. Az Alkotmánybíróságnak ezért, véleményem szerint, az Alaptörvény XIII. cikk érdemi vizsgálatával összefüggésben az indítványnak az M) cikk (2) bekezdésével kapcsolatban hivatkozott érveit is vizsgálnia kellett volna.
- [20] A kifejtettek alapján, úgy gondolom, hogy az indítványban foglaltak – az Alaptörvény XIII. cikk és M) cikk (2) bekezdése vonatkozásában – eleget tesznek az érdemi vizsgálat feltételeinek, ezért nem értek egyet az alkotmányjogi panasz visszautasításával.

Budapest, 2017. október 3.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás alkotmánybíró különvéleménye

- [21] Nem értek egyet az alkotmányjogi panasz visszautasításával.
- [22] A visszautasító végzés indokolása szerint „[a]z Alaptörvény 28. cikke alapjogot nem tartalmaz, így arra alkotmányjogi panasz keretében hivatkozni nem lehet. Az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésének, XIII. cikkének, valamint XXVIII. cikkének sérelme vonatkozásában pedig sem az indítvány, sem az indítványkiegészítés nem tartalmaz olyan érvelést, mely alkotmányjogilag releváns lenne.”
- [23] Álláspontom szerint az indítványban előadott érvelés az Alaptörvény XIII. cikke alkotmányos védelmi körét érintő kérdést vet fel, ezért az alkotmányjogi panaszt be kellett volna fogadni, és érdemben kellett volna elbírálni. Véleményem szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel az ügyben a tisztességes piaci verseny Alaptörvényből származó követelményeinek megfogalmazása. Ennek az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek a megválaszolására az Alaptörvény M) cikke és a XIII. cikke összefüggéseinek vizsgálata teremti meg a lehetőséget. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, a tulajdonhoz való alapjog kiemelt jelentőséggel bír a privátautonómia kibontakozása, illetve a piaci alapú, gazdasági szerkezet szempontjából, ezért álláspontom szerint alapvető fontossággal bír a *fair play* szabályainak, mint a gazdaság működésének közjogi kereteinek Alaptörvényből fakadó követelményeinek tisztázása.
- [24] A fentieket megerősíti az Alkotmánybíróság 8/2014. (III. 20.) AB határozata is, amelyben a testület – a kormány nevében eljáró közigazgatási és igazságügyi miniszter indítványára – az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésének tartalmát a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer

vonatkozásában értelmezte. A jelen ügy alkalmat adhatott volna arra, hogy az Alkotmánybíróság a tisztességes piaci verseny alkotmányos feltételrendszere vonatkozásában is megállapításokat tegyen.

Budapest, 2017. október 3.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

[25] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2017. október 3.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária alkotmánybíró különvéleménye

- [26] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 66. § (2) bekezdésében biztosított jogköröm alapján a következő különvéleményt csatolom az Alkotmánybíróság végzéséhez.
- [27] Nem értek egyet azzal, hogy az Alkotmánybíróság a támadott ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasította.
- [28] Álláspontom szerint az indítványozó – a többségi döntéssel ellentétben – pontosan körülírt alaptörvény-ellenességre hivatkozott beadványában.
- [29] Egyrészt megjelölte az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogának sérelmét, és kérelmét egyértelmű, megítélésem szerint alkotmányjogilag releváns indokokkal támasztotta alá.
- [30] Másrészt kifejezetten megjelölte a vállalkozáshoz való jogának, vagyis az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének sérelmét is az indítványa 3. oldalán. A kúriai ítélet alaptörvény-ellenességét azzal indokolta, hogy a Kúria az indítványozót ért súlyos és jogellenes gazdasági kényszer-cselekményeket figyelmen kívül hagyta, azt a perbeli bizonyítékok ellenére, az alperesi előadások alapján önkéntes és racionális gazdasági lépésnek minősítette, és ezzel sértette az indítványozó vállalkozáshoz való jogát.
- [31] Hivatkozott a fenti alapjogainak sérelmén túl az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésének sérelmére is, miszerint „Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”
- [32] Véleményem szerint, noha az Alaptörvényben az M) cikk nem az alapjogi fejezetben helyezkedik el, az indítványozó által hivatkozott alapjogok sérelmére való hivatkozás mellett is lehetséges e cikk bevonása az alkotmányjogi panasz vizsgálatába.
- [33] Az állam, mely az M) cikk (2) bekezdésében megfogalmazott kötelezettség címzettje, ezen alaptörvényi rendelkezés alapján köteles olyan szabályozási környezetet biztosítani, mely védeni képes a gazdasági verseny tisztaságát, illetve a fogyasztói jogokat. Az állam e kötelezettségének a polgári jogi, versenyjogi és fogyasztóvédelmi tárgyú jogszabályok megalkotásával eleget tett, így amennyiben a bíróságok e jogszabályokat alkalmazzák, azzal fő szabály szerint maguk is eleget tesznek alkotmányos kötelezettségüknek.
- [34] Az Alkotmánybíróság e tekintetben csak akkor nyilváníthatja alaptörvény-ellenesnek és semmisítheti meg egy bíróság ezen jogszabályok alapján meghozott bármely döntését, amennyiben a bíróság nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte e jogszabályokat. A többségi döntéssel ellentétben úgy vélem, hogy az Alkotmánybíróságnak ezt az érdemi vizsgálatot jelen ügyben – az indítványozónak mind a tulajdonhoz való jogával, mind a szabad vállalkozáshoz való jogával összefüggésben – le kellett volna folytatnia.
- [35] A testületnek vizsgálata tárgyává kellett volna tennie, hogy a Kúria azon álláspontja és jogértelmezése, miszerint a tollszedés abbahagyása egy gazdasági kényszertől mentes, önkéntes, racionális gazdasági döntésnek minősült, sértette-e az indítványozó tulajdonhoz és szabad vállalkozáshoz való jogait, és – véleményem szerint a támadott ítéleteket megsemmisítő – érdemi határozattal kellett volna vizsgálatát zárnia.
- [36] A Gazdasági Versenyhivatal a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 1. §-a szerinti tárgyi hatályának hiánya miatt nem tudta a versenyfelügyeleti eljárást lefolytatni

a Négy Mancs Csoporttal szemben, az általa közzétett tájékoztatások fogyasztók megtévesztésére való alkalmasága tárgyában.

- [37] Az Alkotmánybíróság azonban megfelelő indítványt kapott arra, hogy egy egyéni jogsérelmet szenvedett ügyfél beadványa alapján a kérdést megvizsgálja, és érdemi döntést hozzon.

Budapest, 2017. október 3.

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

- [38] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2017. október 3.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/352/2016.

• • •